

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010080
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010080.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci odsúdeného E. B., nar. XX.XX.XXXX, na neverejnom zasadnutí dňa 03. mája 2022, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/5/2022 zo dňa 29.03.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného E. B.

z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 7PP/5/2022 zo dňa 29.03.2022 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného E. B., nar. XX. XX. XXXX v Z., trvale bydliskom F. XXX/XX, Z., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 03. 02. 2022, ktorý mu bol postupne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/51/2018 zo dňa 20. 08. 2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/51/2018 zo dňa 26. 10. 2020 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2Tos/14/2021 zo dňa 24. 02. 2021 v trvaní 10 (desiatich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/10/2020 zo dňa 19. 03. 2020 v trvaní 10 (desiatich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/51/2019 zo dňa 23. 01. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/45/2020 zo dňa 02. 07. 2020 v trvaní 10 (desiatich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 29.03.2022 sťažnosť, ktorú písomne doplnil podaním doručeným krajskému súdu dňa 19.04.2022. V sťažnosti v podstate uviedol, že spĺňa všetky podmienky podmieneného prepustenia podľa § 66 Tr. zák. a to, že už vykonal potrebnú časť z výmery všetkých uložených trestov, plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a vytvoril všetky možné podmienky na vedenie riadneho života. Akcentoval, že počas výkonu trestu absolvoval pilotný program „Šanca na návrat“, ktorý slúži na zníženie rizika sociálneho vylúčenia, zabezpečil si zamestnanie, s ktorým mu pomohla hlavne rodina, s ktorou je stále v kontakte a kam sa ja po výkone trestu vráti. Uviedol, že zaujal kritický postoj voči trestnej činnosti, o čom svedčí aj oľutovanie a priznanie skutkov. Chce viesť riadny život, a teda bude sa vyhýbať trestnej činnosti, chodiť do práce a venovať sa rodine. Dôvodil, že aj napriek svojej kriminálnej minulosti, má dostatočné predpoklady na zaradenie sa do normálneho spoločenského života. Mal za to, že doterajší výkon trestu bol dostatočným ponaučením aby ďalej nepáchal trestnú činnosť

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože u neho neboli splnené zákonné podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na jeho podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený E. B. vykonáva v súčasnosti uložené tresty odňatia slobody, a to:

1. trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/51/2018 zo dňa 20. 08. 2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/51/2018 zo dňa 26. 10. 2020 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2Tos/14/2021 zo dňa 24. 02. 2021 v trvaní 10 (desiatich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,

2. rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/10/2020 zo dňa 19. 03. 2020 v trvaní 10 (desiatich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a

3. rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/51/2019 zo dňa 23. 01. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/45/2020 zo dňa 02. 07. 2020 v trvaní 10 (desiatich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Okresný súd, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu, rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2/ Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uznesenia okresným súdom. Na tomto mieste nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto nadriadený súd v podrobnostiach poukazuje na dostatočné odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré si v plnom rozsahu osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Krajský súd navyše uvádza, že pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení, vychádzajúc z ust. § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., musí súd zhodnotiť konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň reálne zhodnotiť predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Pre podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Formálnu podmienku pre podmienične prepustenie odsúdený splnil po vykonaní polovice uložených trestov, a to 03.05.2021.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tieto podľa zistení krajského súdu neboli v celom rozsahu splnené, keďže odsúdený síce počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, o čom svedčí najmä jedna udelená disciplinárna odmena, ktoré polepšenie by mohlo zakladať dôvodný predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, avšak s poukazom na § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd musí prihliadať aj na povahu spáchaného trestného činu, pričom krajský súd v zhode s úsudkom okresného súdu konštatuje, že v súčasnosti od odsúdeného nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Očakávanie, že odsúdený povedie riadny život, ako jedna z materiálnych podmienok podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia vo výkone trestu, ale aj jeho predchádzajúceho spôsobu života, vrátane jeho trestnej činnosti, možností jeho nápravy a osobných pomerov, a tiež je potrebné prihliadnúť aj na účel trestu. Pokiaľ ide o materiálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda očakávanie, že odsúdený povedie riadny život tak, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktoré je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu, povedie riadny život t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Materiálnou podmienkou možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona je potrebné i v prípade uvedeného v bode 1/ skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017).

Aj podľa zistení krajského súdu je ďalší výkon trestu odňatia slobody odsúdeným potrebný, a to predovšetkým z toho dôvodu, aby bol naplnený reálny predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život. Z odpisu registra trestov odsúdeného totiž vyplýva, že tento sa v minulosti dostal opakovane do rozporu so zákonom, a to za rôznorodú, prevažne úmyselnú trestnú činnosť (odsúdený má až 9 záznamov v odpise registra trestov). Doposiaľ uložené tresty sa u neho evidentne minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a to aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, v dôsledku čoho mu bol výkon trestu nariadený. Navyše aktuálne vykonáva trest v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, čo tiež zodpovedá stavu jeho prevýchovy. Z predchádzajúceho života odsúdeného teda možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti nateraz prevyšujú nad ochotou žiť riadny a slušný život, keď možno konštatovať, že doposiaľ uložené tresty sa u neho evidentne minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Síce zo záverov hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a ústav ho odporučil na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom, však krajský súd v zhode s úsudkom okresného súdu konštatuje, že práve s poukazom na predchádzajúcu trestnú minulosť odsúdeného z ktorej vyplýva, že pred nástupom do výkonu trestu opakovane páchal trestnú činnosť a aktuálne vykonáva trest odňatia slobody za závažnú trestnú činnosť, sa ani krajský súd nestotožnil so záverom hodnotenia ústavu, keďže nie je splnená podmienka budúceho vedenia riadneho života. V prípade odsúdeného ide o kriminálne narušenejšiu osobu, u ktorej podľa úsudku krajského súdu nedošlo k náprave po vykonaní ostatných trestov. Uvedené skutočnosti nesvedčia o dostatočnom vnútornom prerode odsúdeného v tom zmysle, že by preukázal polepšenie a bolo by od neho dôvodné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd pritom zdôrazňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu neexistuje „právny nárok“ a jeho zmyslom nie je to, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že odsúdený síce počas výkonu trestu preukázal polepšenie, o čom svedčí kladné hodnotenie jeho správania ústavom na výkon trestu v poslednom období, avšak v súčasnosti nie je možné vysloviť predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život, preto je u neho ďalší výkon trestu dôvodný.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.